

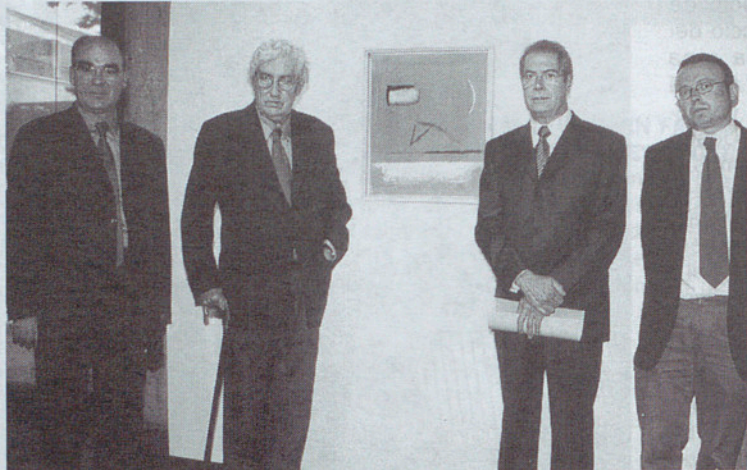
Satisfacció al Museu pel treball d'Amics de l'Art

Granollers. La donació d'una nova pintura d'Albert Ràfols Casamada amb motiu del 25è aniversari de l'entitat que presideix Emili Cot, serveix per exposar el conjunt de les 25 obres que s'han recollit en el decurs d'aquests últims 25 anys.

El pintor **Albert Ràfols Casamada** presidí, dissabte passat a la tarda, al Museu, l'acte de lliurament de l'obra que ha donat a través d'Amics de l'Art a aquesta entitat, seguint així les passes de 24 obres que configuren el conjunt de l'exposició que es pot veure fins a finals de juny. Durant l'acte protocolari de la cessió, es va fer palesa la coincidència general exposada tant per l'alcalde **Josep Pujadas**, com pel regidor de Cultura, **Francesc Sala**, i el director del Museu, **Josep Font**, a l'hora de valorar positivament el treball realitzat des d'Amics de l'Art en donar a l'Ajuntament obres d'artistes importants i reconeguts. **Emili Cot**, en nom d'Amics de l'Art, es va mostrar satisfet de poder col·laborar en una iniciativa d'aquest tipus i destacà «la gran importància que té que la ciutat pugui gaudir de les obres dels 25 artistes que han fet donació de les seves obres».

Per la seva part, l'artista Ràfols Casamada va explicar que no és la primera vegada que participa en projectes a Granollers, destacant la seva participació en mostres com l'Homenatge a Miró de 1971, un cartell realitzat per recordar la tragèdia del bombardeig de Granollers el 1938, la seva participació amb el Festival de Música... L'artista va parlar també de les característiques de la seva obra que porta per títol *Horitzó Blanc*, un oli de 55 x 46 que mostra una composició abstracta que representa l'horitzó i que ha servit per il·lustrar la Fira del Dibuix que Amics de l'Art organitzà el passat dia 4 de maig.

L'exposició, comissariada per **Glòria Fusté**, inclou les obres que els artistes convidats a cada una de les edicions de la fira han anat donant al Fons del Museu. Es tracta d'unes 25 peces de tècniques i estils molt diversos. La majoria són obres de caire figuratiu, si bé els seus suports són una miscel·lània de

SOLANAS

Donació de l'obra d'Albert Ràfols Casamada al Museu i vista general de l'exposició.

tècniques expressives. També hi ha quatre treballs que es poden considerar escultures. Els artistes invitats d'Honor a les Fires del Dibuix i del quals es pot veure la seva obra al Museu són: 1978, **Francesc Serra**; 1979, **Frederic Lloveras**; 1980, **Joan Torras**; 1981, **Jaume Genovart**; 1982, **Orlando Pelayo**; 1983, **Francesc Anglés**; 1984, **Jaume Muixart**; 1985, **Morató Aragonés**; 1986, **Moisès Vilella**; 1987, homenatge a **Francesc Serra**; 1988, homenatge a **Bernat Sanjuan**; 1989, **Josep Lluís Arimany**; 1990, **Amador Garrell**; 1991, **Joan Abelló**; 1992, **Josep Martínez Lozano**; 1993, **Jaume Icart**; 1994, **Francisco Ibáñez**; 1995, **Vives Fierro**; 1996, **Vicenç Casals**

Grau; 1997, **Rafael Bartolozzi**; 1998, **Rey Polo**; 1999, **Riera Ferrari**; 2000, **Josep Maria Subirachs**; 2001, **Modest Cui-xart**, i 2002 **Albert Ràfols Casamada**. Contràriament a allò que fins ara ha estat habitual, en aquesta ocasió el catàleg de la mostra s'ha enregistrat en un CD, on s'hi pot trobar tota la documentació sobre l'exposició amb les fotos de les obres corresponents.

Unes hores després d'inaugurada l'exposició, va tenir lloc a la Fonda Europa un sopar-homenatge que comptà amb la participació d'alguns d'aquests artistes, així com dels seus familiars en el cas d'aquells que ja són morts o que no van poder assistir-hi. **RdV**

CRÍTICA D'ART

Artexpo 2002, sense artistes vallesans

La Fira d'Art de Barcelona és història. Història perquè ha superat una etapa difícil i problemàtica i història perquè ha estat una realitat. Una realitat, tal vegada, no tan esplendorosa com tots hauríem desitjat, però una realitat amb prou personalitat per poder-li demanar, i fins i tot exigir, continuïtat. Les presències artístiques de la fira denunciaven la necessitat d'una filosofia clara i definidora, que la col·loqui entre les millors per la seva personalitat i la seva identitat. El segell de la catalanitat en el respecte amb totes les tendències i la universalitat de l'art, ha de ser una presència irrenunciable per la vàlua i mestratge dels artistes catalans d'ahir i d'avui, que han tingut i tenen un espai propi entre l'elit mundial. La mostra d'enguany, interessant, un xic minvada de presències internacionals i nacionals i a nivell de la nostra comarca només representada per dues Galeries, però dissortadament cap artista. Per què? La resposta no és fàcil, entrebancada massa sovint pel joc d'interessos. És una llàstima que el joc econòmic distorsioni manifestacions culturals i artístiques. És una llàstima que el joc de la globalització posi pals a les rodes a les individualitats que són les cèl·lules que han de donar fermesa i força al tot.

En una fira d'art hi ha de ser present l'art. D'altra manera, caldrà organitzar fires de tendències artístiques. Una tendència pot tenir protagonisme en una o altra època, però no capitalitzar tot l'art. Els mateixos artistes d'elit diuen que l'art es divideix entre bo i dolent. Evidentment en una fira només hi cap el bo. En això hi estem tots d'acord. El problema el plantejarà la tria, que esdevé un veritable risc de marginalitzar. Artexpo d'enguany definia un nivell prou alt de qualitat en discòrdia a l'hora de fer comparacions entre l'art emergent i l'art acceptat. Qui mostra el camí vertader? L'art emergent mostrava alguna novetat? La tendència havia que deduir-la de les imatges? La nota dominant era la fugacitat? La nota era la denúncia? L'horitzó no es veia massa clar. Però la nota negativa va ser l'absència de creadors del Vallès Oriental. La positiva, els visitants de la comarca.

JOAN SALA VILA